

Gotland runt 2021 med Oriole.

Besättningen bestod av förutom mig själv:

Gustav min son och hans flickvän Bella, hennes andra segling på havet.

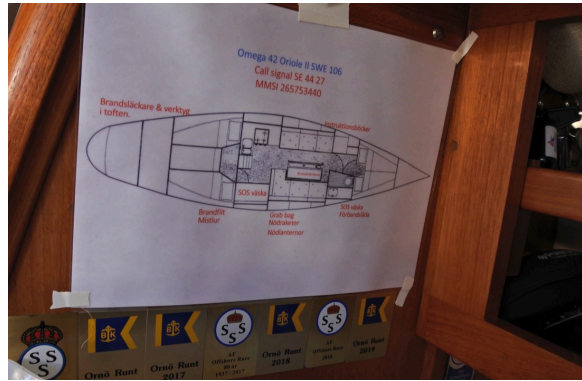
Anders Gille som jag har många sjömil tillsammans med.

Roffe Hagström som gör sist tredje Gotland på Oriole.

Göran Bobäck som jag seglat mycket emot, så det var en ära att ha med Göran ombord.

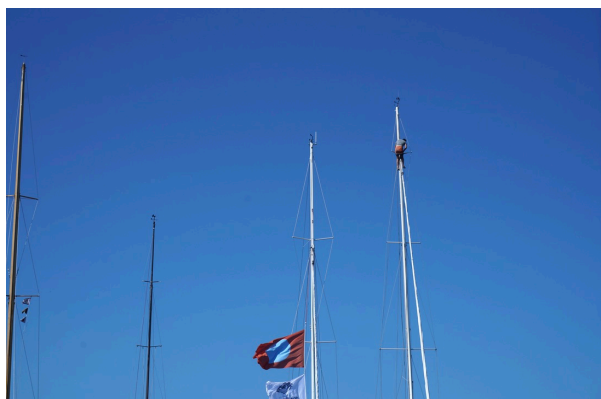
Säsongen värmdes upp med Öppet hav, en roligt ny segling som seglades för andra gången. Start på Kanan och i år ner till Gunnars stenarna sen ut och runda Kopparstenarna upp mot Alma och mål på Kanan. Det blev en bra genomkörare.

Nu till Gotland runt.

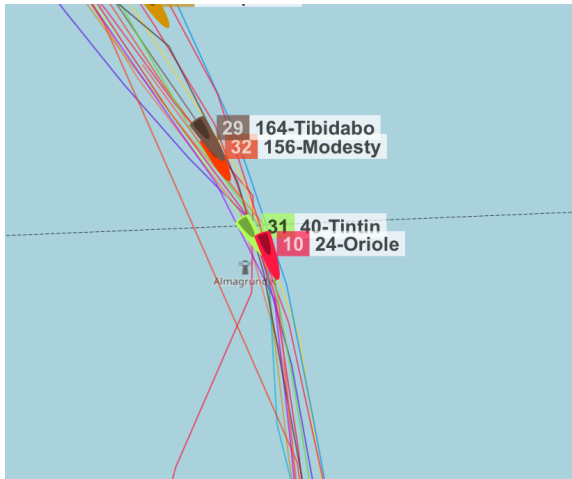
2020 blev GR inställt så det kändes väldigt roligt att det blev segling i år med samling inne i Stockholm.

KSSS har tagit initiativet till en hamn nedanför Junibacken, vi hoppas verkligen att det blir en permanent anläggning för segling och annan vattensport.

För att sprida ut båtarna på havet enligt alla regler för pandemin, så delas fältet upp i två delar. ORCi, Klassik båtar och DH startar på lördag. SRS klasserna söndag där vi ingår.

Starten är i år flyttad till Stora Värtan på vattnet mellan Lidingö och Fjäderholmarna. Vi får en hyfsad start och letar fri vind. I den stundtals lätta vinden så saknar jag ett lite större försegel. Oriole som har ett verifierat måtbrev är inmätt med själv-slående focken.

Vinden är lurig och det pendlar fram och tillbaka. Vi hänger bra med och när vi ger oss ut på havet efter att ha letat oss fram genom skärgården så rundar vi Alma som tionde båt i vår klass.

Samtidigt som vi rundar Alma kommer 100 fotaren Gaia tillbaka från Visby, en mäktig syn i solnedgången.

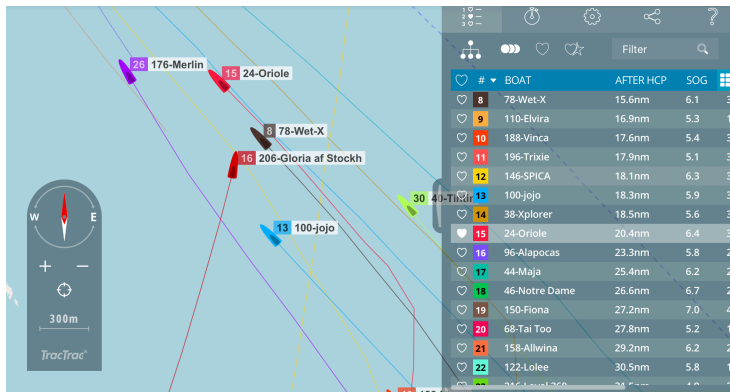
Det är långt kvar och det är nu det börjar. Vi har bra fart och vinden öppnar upp, tyvärr lite för brant för att vi ska kunna sätta Code 1. Med den uppe så är vi snabba och har inga problem att hänga med moderna konstruktioner. Vinden ökar och det skymmer. Som så ofta ute på havet är det magiskt vackert. GR är verkligen en naturupplevelse och Östersjön är vacker men krävande.

Vi har bra fart i båten men åter så saknar jag ett större försegel, vi tappar några tiondelar i fart mot andra båtar, längtar efter att få hissa coden. Men det är lite för brant vinkel mot vinden.

Natten blir ett kämpande med vind och vågor. Några av oss passar på att äta och sova. Mot gryningen får vi äntligen tillfälle att hissa Code 1 och farten ökar. Men jag konstaterar att vi tappat några placeringar under natten. Nu gäller det att bita ihop och kämpa. Utsidan av Gotland kräver sin besättning.

Vi närmar oss Hoburgen och ligger då på en 15 plats i vår klass. Dock så är vi bra med och nu med coden hissad så tar vi in lite av det vi tappat.

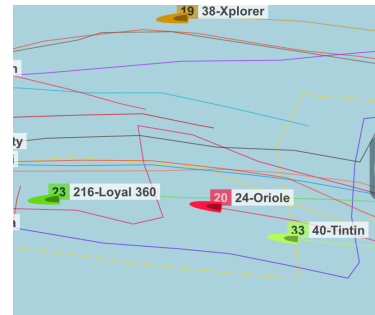
Ner mot Huburgen vrider vinden och det mojnär. Allt talar för att det blir en lätt kryss sista biten mot Gotlands södra udde.

Det blir som vi befarrar en lätt kryss sista biten mot rundningen. Nu väntar en ny natt och mörka moln tonar upp sig i väster. Prognosen säger att det ska vrida åt det hållet.

Vi kämpar på och jag imponeras över Bella som seglar sitt första GR. Gustav som seglat innan peppar och stöttar henne. Vi övriga gamla rävar försöker lista ut bästa vägen och hur vi ska driva båten i alla lägen. Man får inget grattis i detta getingbo av rutinerade seglare som vi har omkring oss.

I den lätta kryssen innan rundningen har vi tappat och är nu nere på 20 plats. Det får bli vår bottennotering.

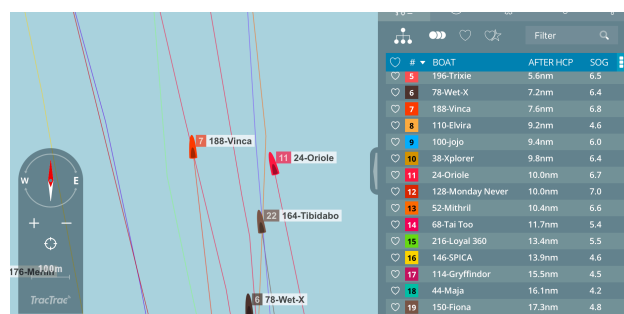

Mörkret faller och det glittrar av lanternor runtomkring oss.

Direkt efter Hoburgen så kommer vinden tillbaka och det öppnar upp, vi sätter spinnakern i mörkret. Många båtar är sena med att få upp blåsan, så vi kommer ut med fart på andra sidan Rosornas ö. Nu tar vi igen distans vi förlorat innan.

Det blir en vacker morgon med spinnaker förbi Karlsöarna, vi väljer att segla mitt emellan dom. Vi har bra vind, bra fart och vinner några placeringar.

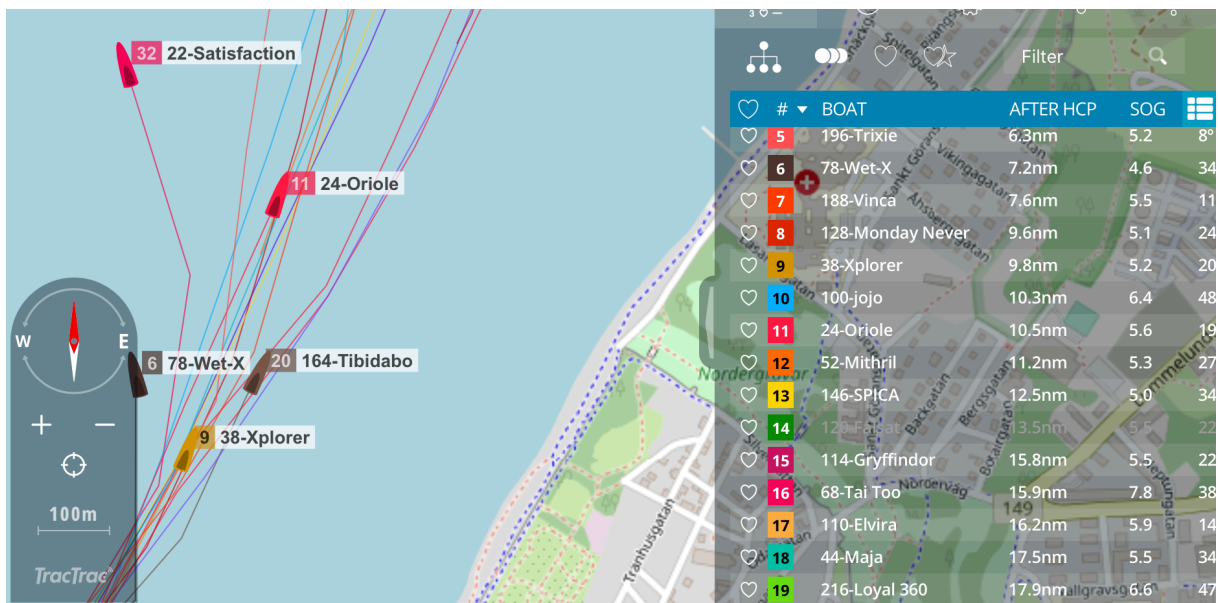

Men snart ska vi segla rakt in i ett större stiltjebälte, som väntat så ligger det där innan rundningen utanför Visby.

Helt stilla, 0.7 s/m och lätta nya konstruktioner "tuggar" åter sakta ikapp och ifrån oss.

Trots den väldigt svaga vinden så lyckas vi kämpa oss med och rundar Visby som 11.

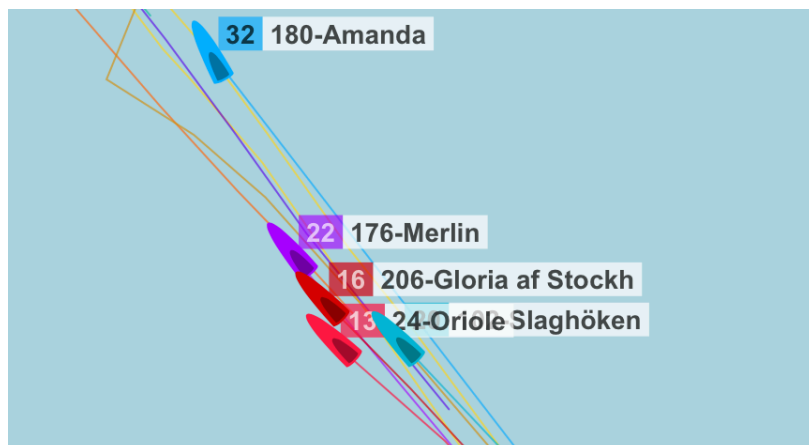
Just där var vi lite deppiga och trodde vi tappat mycket. Men när jag studerar vårt spår i efterhand så har vi seglat bra i den lätta vinden innan rundning.

Vi var 11 efter Hoburgen och vi rundar som 11, när det bär av mot Alma.

90 distans till Alma och nu är det viktigt att välja rätt väg hem. Strax innan rundningen i Visby så vred vinden och vi seglar nu för spinnaker. Fältet splittras något, många väljer att följa Gotlands kust upp mot Gotska Sandön. Övriga fältet söker sig mot kusten. Vi är osäkra för prognosen säger att det ska komma ett vind-hål för dom som seglar mer österut. Så vi hamnar lite mitt i banan, vilket kanske inte var helt rätt. Vi dalar i fältet och håller oss kring 14 plats.

Alma närmar sig och vi rundar på en 13 plats.

Spinnakern är fortfarande hissad och vi kommer kunna bära den ända in i mål.

Det är en fantastisk segling in mot Sandhamn. Alla är trötta och slitna ombord, men glada och upprymda av att seglat spinnaker i över 100 distans.

Vi slutar på en 15 plats i vår klass SRS C bland 32 båtar och på en 37 plats totalt av 91 båtar i SRS klassen. Vi seglande banan på 63 timmar 10 minuter och 7 sekunder.

Stort tack till min besättning som jobbade stenhårt under seglingen.
Tack till KSSS som står för ett evenemang i världsklass.

Oriole vilar i hamn.

Seglarhälsningar från Lars G

Några reflexioner.

Gotland runt är en krävande segling och det kanske är tokigt att delta med en båt från 1981 bland alla nya konstruktioner. Mest markant blir det när man ligger i hamnen och studerar alla deltagande båtar, med sina breda "häckar" och kolfibermaster. Då känns det bra att vi hyfsat hänger med.

Jag är övertygad om att det finns saker som man kan förbättra på Oriole för att öka farten. Att segla med en 110% fock är första steget. Jag tror också att undervattensroppen går att optimera. Jag ska börja med att kolla min köl, som jag misstänker inte är liksidig. Kan inbilla mig att båten dra något åt vänster. Även att tunna ut rodrets akterkant kan göra sitt för att minska motståndet i vattnet och öka farten. Det optimala vore en ny lätt kolfibermast, det skulle göra underverk på båten.

Sen måste man tänka på att allt man gör som flyttar krafterna från mast och segel till skrovet. Vilket händer när allt blir stummare och hårdare, det ökar belastningen på skrovet. Jag är inte riktigt säker på hur mycket man vågar pressa båten. Kanske ska man vara nöjd med det man har?

Till sist så handlar det väldigt mycket om att hitta rätt i vinden. Ett missat vind-vrid på över 5 grader eller att man ligger på fel kant när vinden kommer har mycket större betydelse för var man hamnar i fältet. Sen att hålla fart i båten, som Peter Norlin sa:

"Segling är en balanskonst"

